

Οι γέροι φυλάνε τα παλιά,
οι γλάροι τα πελάγη
και ο τυφλός εγωισμός
του ανύχτωτου τα λάθη.

Παίρνω μαζί μου μια πέτρα·
για τον δρόμο·
μήπως και μου ζητήσουν
την αλήθεια που αστόχησε,
την καμπύλη τροχιά του έρωτα,
τη λειψή βαρύτητα των προηγούμενων,
τη χειροπιαστή αφέλεια του αύριο,
την αγαλμάτινη φλέβα του όνειρου·
τα κρίσιμα και τα πολύτιμα.

Έτσι·

να την κρατώ σφιχτά
να με ζεσταίνει με τη σοφία της.

Χαίδεψε ο χρόνος τα μελλούμενα
και κάποιο γνωστό μου γιασεμί
ανατρίχιασε.

Ταξίδια εδώ,
συναντήσεις εκεί,
συνομιλίες, επιτυχίες,
διεκδικήσεις, ανατροπές.
Σχέδια.

Όλος ο κόσμος
— απ'την αρχή βαλμένος —
σε αντικρυστούς εγκεφάλους.

Τόση κίνηση σε ιδιωτικά ημισφαίρια
και κανένα σημάδι επικοινωνιακής
    συμφόρησης
στους δρόμους.

Καναδυό στίχοι,
μερικές νότες
και
— αν είμαστε αρκετά τυχεροί —
κάποιο χαρισμένο δάκρυ
προβλέπεται πάλι να σώσουν
    τα προσχήματα.

